

TALE

6. februar 2009

J.nr. 2009-0000338

2./BEK

Beskæftigelsesministerens tale til samrådet den 17. februar 2009.

Spørgsmål J stillet af Ole Hækkerup (S):

”Ministeren bedes oplyse, hvad regeringen vil gøre for at få fat i de mange indvandrerkvinder, som gerne vil i arbejde, men som i dag går hjemme uden kontakt til hverken kommune eller arbejdsmarkedet. Spørgsmålet stilles i lyset af den aktuelle undersøgelse, foretaget af Hvidovre og Københavns kommuner og Center for Socialøkonomi, som viser, at 14.000 indvandrerkvinder alene i Hovedstadsområdet ønsker at komme i arbejde (Politiken 4. januar 2009 ”Indvandrerkvinder vil i arbejde”).”

Ole Hækkerup har stillet et spørgsmål til mig og integrationsministeren. Vi har aftalt, at jeg indleder besvarelsen.

Det er gået rigtig godt med integrationen på arbejdsmarkedet i de senere år. Aldrig er så mange indvandrere og efterkommere kommet i arbejde som siden 2001. De seneste syv år er knap 55.000 flere indvandrere og efterkommere kommet i job.

Beskæftigelsesfrekvensen for indvandrerkvinderne er steget fra 45 til 51 procent. Og efterkommere er i dag i gang med en uddannelse på stort set samme niveau som danskere.

Det giver et godt afsæt for integration fremadrettet. For integrationen på arbejdsmarkedet er fortsat en vigtig opgave for regeringen.

Og i regeringen tror vi ikke på, at man bliver integreret af at sidde i en lejlighed med tv-parabolen indstillet på hjemlandets kanaler – finansieret af en månedlig check fra det offentlige.

Den bedste måde at blive integreret på, er ved at komme ud på en arbejdsplads, tale dansk og møde danske kolleger.

Det handler også om at sidde i en kantine og spise madpakke med kollegerne. Så kan det godt være man ikke har det samme med i madpakken, men man får et netværk og lærer danskere og det danske samfund at kende.

Det er derfor en vigtig opgave for regeringen at sikre, at flere indvandrere kommer i beskæftigelse. Regeringen gør i det hele taget meget for at hjælpe de svage grupper i samfundet i arbejde. Vi har igangsat forskellige initiativer for at hjælpe indvandrere i arbejde.

Ét af de initiativer, der har hjulpet integrationen på vej er NY CHANCE TIL ALLE, som løb 2006 til 2008. En stor del af målgruppen var indvandrere. Regeringen gav en halv milliard kroner til landets kommuner, så de kunne gøre en ekstra indsats. Vi kan se på resultaterne, at mange personer er kommet helt eller delvist væk fra passiv forsørgelse og ind på arbejdsmarkedet. Især dem, som er kommet ud på en virksomhed gennem praktik eller løntilskud, er kommet væk fra offentlig forsørgelse.

Kommunerne har i forbindelse med NY CHANCE TIL ALLE ryddet op i gamle sager, og mange kontant- og start-hjælpsmodtagere, herunder indvandrere er kommet videre. Samtidigt har de opnået stor praktisk erfaring med, hvordan man gennem en aktiv indsats får de svagere grupper i job.

Fra 1. juli 2008 blev NY CHANCE TIL ALLE erstattet af ret og pligt for alle kontanthjælpsmodtagere til gentagen aktivering hver 6. måned. Således har alle kontanthjælpsmodtagere, der har afsluttet det første tilbud, ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hvis de har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder.

I 2008 igangsatte vi forsøget ”Alle i gang”, hvor jobcentrene giver de svageste kontanthjælpsmodtagere et intensivt kontaktføreløb eller tidlig aktivering. Det er vigtigt at indvandrerkvinderne – ligesom andre ledige – kommer ud på virksomhederne og får et indblik i, hvilke kompetencer der skal til for at varetage et almindeligt arbejde. Det betyder også noget, at arbejdsgivere får mulighed for at opleve, at indvandrerkvinderne kan være en god og stabil arbejdskraft.

Da indvandrere nogle gange har særlige udfordringer, som f.eks. at lære det danske sprog og den danske kultur, har de brug for en hjælpende hånd i deres jobsøgning. Derfor afsatte regeringen i forbindelse med velfærdsaftalen 300 mio. kr. til ansættelse af ca. 200 ekstra jobkonsulenter i de 15 kommuner med flest indvandrere.

Jobkonsulenterne er opsøgende overfor virksomhederne og hjælper de indvandrere, der har brug for ekstra støtte til at søge jobs. De følger desuden op på, hvordan ansættelsen går – om virksomheden og indvandrerens kan finde ud af det med hinanden.

Derudover har vi fortsat fokus på danskundervisning til indvandrere som led i en aktiv indsats for at bringe indvandrere i arbejde. Indvandrere, der kun har et beskedent kendskab til dansk arbejdspladskultur, kan få en mentor, som kan hjælpe dem i gang på virksomheden.

Jobcentrene yder i det hele taget en rigtig god indsats for at hjælpe indvandrere i arbejde – og de skal fortsætte den aktive linje nu, hvor ledigheden stiger. De må ikke tabes igen.

Vi har i regeringen også fokus på at få flere selvforsørgede kvinder i job. Med velfærdsreformen indførte vi en mulighed for at give aktive tilbud fra hele tilbudsviften til selvforsørgede. Både i form af vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og løntilskud kan vi være medvirkende til at bringe denne gruppe tættere på arbejdsmarkedet.

Vi overvejer i øjeblikket om denne mulighed for at give tilbud til selvforsørgede skal laves om til en pligt for kommunerne.

Vi ved, at en stor del af disse kvinder har indvandrerbaggrund. Det er helt afgørende for denne gruppe og dermed for integrationen, at de får kontakt med arbejdsmarkedet og dermed det danske samfund.

Samlet set har regeringen sikret, at rigtig mange indvandrerkvinder er kommet i job gennem de seneste år. Vi har skabt gode rammer og resultater, og vi har givet kommunerne gode muligheder for at hjælpe indvandrerkvinderne tættere på arbejdsmarkedet. Denne indsats fortsætter også fremover.